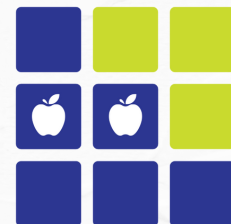

Teikas

Pupa, salms un ogle

Reiz pupa, salms un ogle ceļoja pa pasauli.
Ceļā tie nonāca pie upītes.
Pupa, salms un ogle nevarēja tikt upītei pāri.
Viņiem vajadzēja tiltu.

Salms izdomāja būt tilts.
Salms nogulās pāri upei.
Ogle sāka iet pāri salma tiltam.
Ogle bija ļoti karsta.
Salms sadega un pārlūza uz pusēm.
Ogle iekrita ūdenī un nodzisa.

Pupa krastā smējās.
No lielas smiešanās pupai pārplīsa viens gals.
Bet pupa negribēja staigāt ar saplīsušu galu.

Netālu bija šuvējs.
Pupa lūdza šuvējam palīdzību.

Šuvējam bija līdzī tikai melns diegs.

Šuvējs sašuva pupu ar melnu diegu.

Tāpēc pupai vienā galā ir melna svītriņa.

Pieticīgā lakstīgala

Dievs visus putnus radīja pelēkus.

Pelēka bija arī lakstīgala.

Putni lidoja pa pasauli un redzēja skaistas un raibas puķes.

Putni gribēja būt tādi kā puķes.

Tāpēc putni gāja pie Dieva lūgt citu krāsu.

Dievs paklausīja un krāsoja putnus citās krāsās.

Taču lakstīgala pie Dieva negāja.

Lakstīgala gribēja palikt pelēka.

Dievam patika lakstīgalas uzvedība.

Tāpēc Dievs lakstīgalai deva skaistu balsi.

Ar savu skaisto balsi lakstīgala atšķiras no citiem putniem.

Slinkais puisis un čaklā meita

Mājā dzīvoja slinks puisis.

Tajā pašā mājā dzīvoja čakla meita.

Puisis gulēja uz krāsns un neko nedarīja.

Meita čakli strādāja un dziedāja.

Mājā ienāca vecītis.

Vecītis gribēja aiziet pie kaimiņiem.

Taču vecītis nezināja ceļu.

Viņš lūdza ceļu parādīt.

Puisis vecītim rādīja ceļu ar pliku kāju.

Meitai bija kauns par puisi uzvedību.

Meita paņēma vecīti pie rokas un izveda pagalmā.

Tur meita parādīja vecītim ceļu.

Vecītis meitai teica:

“Meitiņ, tev tas puisis jāprec!

Viņš viens pats nomirs badā.”

Tāpēc no seniem laikiem slinki puisi prec čaklas meitas.

Un no seniem laikiem čakli puisi prec slinkas meitas.

Kādēļ krauklis ir melns

Senos laikos pasaulē bija lieli plūdi.
Visu zemi klāja ūdens.
Putni nevarēja nolaisties uz zemes.
Putni nolēma rakt upi.
Tad ūdens aiztecētu prom.

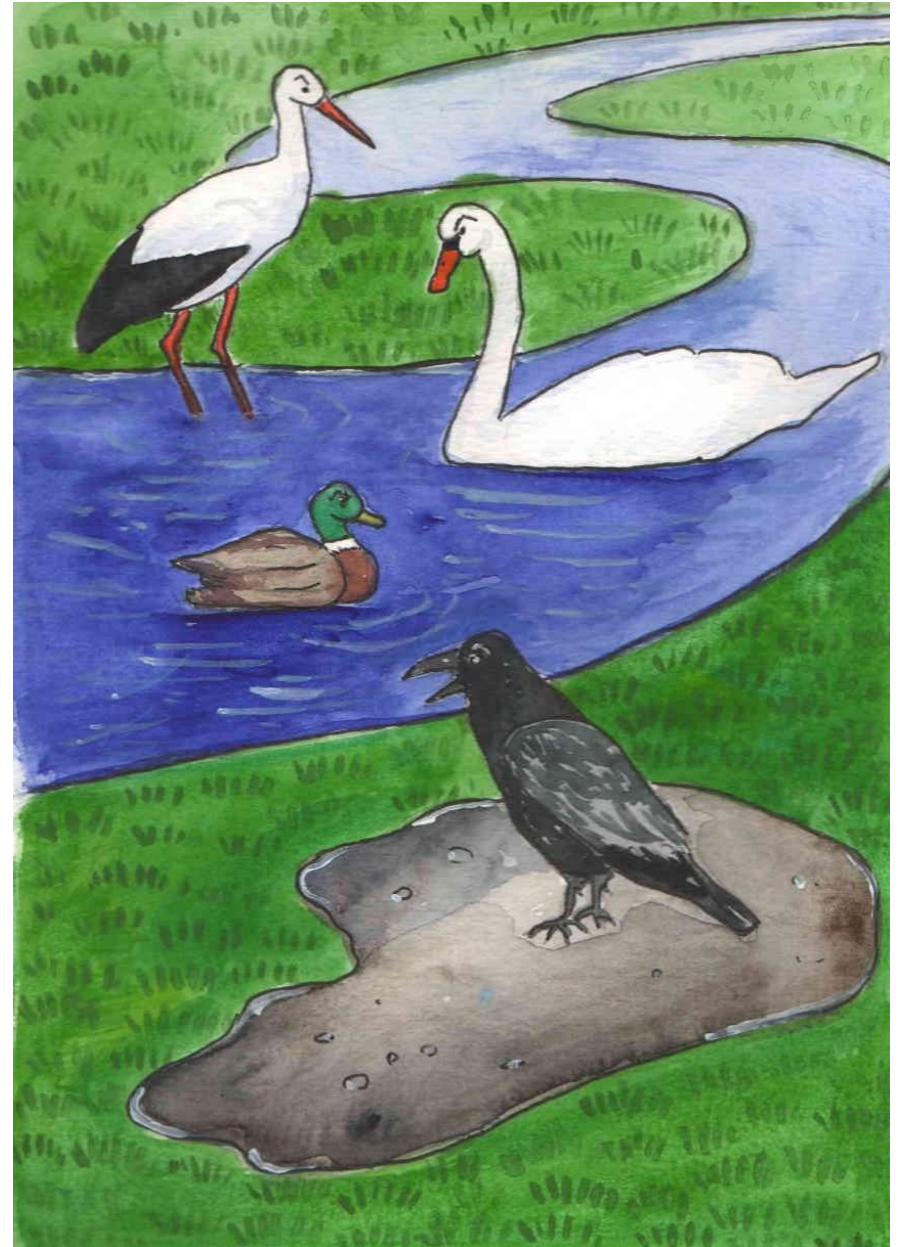
Putni raka upi ar saviem knābjiem.
Tikai krauklis bija ļoti slinks.
Viņš citiem putniem nepalīdzēja.
Tajos laikos krauklis bija balts.

Krauklis bija viltīgs un gribēja visus apmānīt.
Krauklis tēloja strādnieku.
Viņš nosmērējās ar dubļiem melns.

Citi putni izraka upi.
Putni pēc darba bija netīri.
Viņi gāja upē mazgāties.
Netīrais krauklis arī gribēja mazgāties.

Citi putni saprata kraukļa viltību.
Putni nelaida kraukli mazgāties.

Krauklis kiedza nejaukā balsī.
Tomēr putni viņu ūdenī nelaida.
No tā laika krauklis ir melns un nejauki kliedz.

Kāpēc zaķim garas ausis

Zaķis un auns pastaigājās pa mežu.

Viņi izdomāja celt māju.

Auns atrada vecu, sapuvušu bērzu.

Tas derēs baļķiem!

Auns ieskrējās un ar galvu nogāza bērzu.

Nu pienāca zaķa kārta gāzt koku.

Auns bija gudrs un viltīgs.

Viņš lika zaķim gāzt stipru ozolu.

Zaķis auna viltību nesaprata.

Zaķis skrēja no visa spēka un ar galvu mēģināja gāzt ozolu.

Ozols pat neizkustējās.

Bet zaķim no sitiena galva iesprūda plecos.

Zaķis bija bēdīgs.

Aunam kļuva zaķa žēl.

Viņš vilka zaķi aiz ausīm un izvilka zaķa galvu no pleciem.

Zaķis lūdza vairāk nevilkēt.

Tomēr auns turpināja vilkt.

Nu zaķa ausis izstiepās daudz garākas nekā bija iepriekš.

No tā laika zaķim garas ausis.

Kādēļ koki vairs nerunā

Agrāk visi koki bija dzīvi un sarunājās.
Cilvēki dzirdēja koku lūgšanos un tos necirta.
Viņiem koku bija žēl.
Taču mājās trūka malkas.

Kāda saimnieka ģimenē piedzima bērns.
Laiks bija ļoti auksts.
Mājās nebija malkas.
Bēram bija auksti.

Saimnieks gāja uz mežu pēc malkas.
Viņš gribēja nocirst jaunu koku.
Jaunais koks lūdza pašēlot:
“Ej, cērt vecu koku!”

Saimnieks aizgāja pie veca koka.
Bet vecais koks teica:
“No manis būs slikta malka.”
Viņš sūtīja bērna tēvu pie līka koka.

Saimnieks aizgāja pie līka koka.

Bet līkais koks teica:

“Mani grūti nocirst un grūti aizvest mājās.”

Līkais koks sūtīja bērna tēvu pie taisnā koka.

Bet arī taisnais koks lūdza viņu necirst.

Taisnais koks gribēja vēl paaugties.

Tā bērna tēvs nekur mežā nedabūja malku.

Viņš gāja pie Dieva sūdzēties:

“Bērns salst, bet malkas nav.”

Tad Dievs aizliedza kokiem runāt.

No tā laika koki vairs nerunā.

Bet cilvēki cērt kokus un ved no meža mājās malku.

Darba grupa

ERASMUS+ projekts
2020-1-LV01-KA204-
077527 Viegļās valodas
veicināšana sociālajai
iekļaušanai 'PERLSI

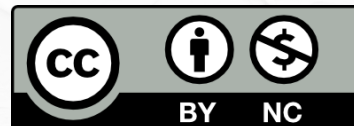

VELGA POLINSKA
DITE LIEPA
IRINA DUKAĻSKA
SIGNE BANDERE
VIKTORS TREIKALIS
DAGNE VENTIŅA

PERLSI

SOLUTION AND IMPACT

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union